

วิปัสสนาญาณ

เขมรังสี ภิกขุ

วิปัสสนาญาณ

เขมรังสี ภิกขุ

วิปัสสนาญาณ

เขมรังสี ภิกขุ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

จำนวนพิมพ์ ๓๕,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์โดย

วัดมเหยงคณ์ ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทรศัพท์ : ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

โทรสาร : ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓

www.mahaeyong.org www.watmaheyong.org

ออกแบบ / จัดทำรูปเล่ม / พิสูจน์อักษร

คณะศิษย์ชมรมกัลยาณธรรม

พิมพ์ที่

บริษัทขุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด

โทร. ๐-๒๘๘๕-๓๘๗๐-๓

ทางเดินของวิปัสสนา
คือการกำหนดไปกับรูปกับนาม
เมื่อเข้าใจเรื่องรูป-นามหรือปรมาตถ์
เข้าใจเรื่องบัญญัติ
ก็จะสามารถคิดบัญญัติออกไป
เดินให้ตรงอยู่กับปรมาตถธรรม

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณมกุฏราชกุมาร

พระพุทธรูปปางสมาธิ

นะมัตถุ รัตตะนะตะยัสสะ ขอถวาย
ความนอบน้อมแด่พระรัตนตรัย ขอความผาสุก
ความเจริญในธรรม จงมีแก่ญาติสัมมาปฏิบัติ
ธรรมทั้งหลาย ในโอกาสต่อไปนี้ จะได้ปรารภ
ธรรมะ ตามหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ขอให้ฟังตั้งใจฟังด้วยดี

ท่านทั้งหลายอยู่ระหว่างการเข้าปฏิบัติ
กรรมฐาน ๓ วันด้วยกัน วันนี้เป็นวันสุดท้าย
การปฏิบัติก็ดำเนินมาครบวันที่ ๓ ก็คงจะได้
รับประโยชน์บ้าง สติ-สมาธิ-ปัญญาก็เจริญขึ้น
มากกว่าเมื่อแรก ก่อนที่เรายังไม่เคยได้มาเข้า
ความรู้ความเข้าใจยังมีน้อยหรือไม่เข้าใจ เมื่อได้
มาเข้าปฏิบัติก็เริ่มเข้าใจมากขึ้น เราจะประเมิน
ตัวเองได้ว่า วันแรกถึงวันนี้ จิตใจเรามีความ
ก้าวหน้าขึ้นบ้างไหม แค่นั้น สติอยู่กับเนื้อ
กับตัวมากขึ้นไหม จิตใจมีความสงบระงับมาก
ขึ้นไหม มีความเข้าใจเรื่องปรมาตม์-เรื่องบัญญัติ
แยกได้ว่าส่วนไหนคืออารมณ์บัญญัติ ส่วนไหน
คืออารมณ์ปรมาตม์

เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่ามีความเข้าใจ รู้จักบัญญัติ รู้จักปรมาตต์ด้วยการปฏิบัติ เข้าไป รู้ด้วยจิตใจ รู้ด้วยปัญญา ก็ถือว่าเป็นเหตุ เป็นปัจจัยให้การปฏิบัติดำเนินไปอย่างถูกต้อง ทางเดินของวิปัสสนาคือการกำหนดไปกับรูป กับนาม เมื่อเข้าใจเรื่องรูป-นามหรือปรมาตต์ เข้าใจเรื่องบัญญัติ ก็จะสามารถตัดบัญญัติ ออกไป เดินให้ตรงอยู่กับปรมาตต์ธรรม เพราะ ฉะนั้น ความเข้าใจเรื่องปรมาตต์-เรื่องบัญญัติ ถือว่าเป็นประโยชน์มาก นอกจากนี้ เมื่อได้ ประพฤติปฏิบัติ สติมีความมั่นคงขึ้น ได้สัมผัส สภาวะธรรมมากขึ้น ทำให้จิตใจสงบ ผ่องใส เบิกบานใจมากขึ้น ได้เห็นปรมาตต์ธรรม เห็นรูป เห็นนาม แยกรูปแยกนามได้

ธรรมชาติเหล่านี้ ส่วนหนึ่งปรากฏมาให้
รับรู้แล้วก็เสื่อมสลายไป เรียกว่า “รูปธรรม”
ส่วน “นามธรรม” เป็นธรรมชาติที่รับรู้อารมณ์
ได้ ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง รูปกับนามมันต่างกัน รูป
เป็นธรรมชาติที่มาให้รู้ สลายตัว เปลี่ยนแปลง
เกิดดับไป ไม่สามารถรับรู้อารมณ์ได้ เรียกว่า
รูปธรรม ส่วนนามธรรมเป็นธาตุรู้ เป็นธรรม-
ชาติที่น้อมไปรับรู้อารมณ์ได้ แต่ในการปฏิบัติ
ผู้ปฏิบัติได้เข้าไปเห็นรูปเห็นนาม อาจจะเรียก
ไม่ถูกก็ได้ เพราะไม่มีความเข้าใจเรื่องปริยัติ
เรื่องสมมติ ตามบัญญัติที่พระพุทธเจ้าได้ทรง
บัญญัติไว้ อย่างนี้ๆ เรียกว่ารูปธรรม อย่างนี้ๆ
เรียกชื่อนามธรรม ถ้าเราไม่เข้าใจศัพท์บัญญัติก็
อาจเรียกไม่ถูก แต่ถ้าปฏิบัติแล้วเห็นธรรมชาติ
อยู่ เห็นธรรมชาติปรากฏ หหมดไป เปลี่ยนแปลง

ไป อย่างนั้นก็ถือว่าได้เห็นรูปเห็นนาม คือ เห็น
สิ่งที่ปรากฏ เสื่อมสลาย รับรู้อารมณ์ไม่ได้ กับ
สิ่งที่ป็นสภาพรู้อารมณ์ ปรากฏหมดไปสิ้นไป
เหมือนกัน อย่างนี้เรียกว่าเห็นรูปเห็นนาม เห็น
ความต่างกันระหว่างรูปก็อันหนึ่ง นามก็อันหนึ่ง
ไม่เหมือนกัน อย่างความเคลื่อนไหว ความตั้ง
ความไหวในกาย กับสภาพรู้...มันคนละอย่างกัน
ความไหวที่กายเป็นรูป จิตใจที่เข้าไปรับรู้เป็น
นาม ในปัญญาของผู้ปฏิบัติก็จะเห็นธรรมชาติ
๒ สิ่ง ๒ อย่าง อย่างหนึ่งปรากฏมาให้รู้ อย่าง
หนึ่งเป็นผู้เข้าไปรู้ ต่างกัน สิ่งที่ประกอบอยู่ที่
กายเป็นกายส่วนหนึ่ง สิ่งที่เป็นธาตุรู้ สภาพรู้
ก็อีกส่วนหนึ่ง แล้วเห็นความตั้ง ความหย่อน
ความไหว กับสภาพรู้ ว่ามันคนละอย่างกัน
เสียงที่มากกระทบหูกับจิตที่เข้าไปรับรู้ มัน

คนละอย่างกัน สิ่งนี้ก็จะเกิดขึ้นในปัญญาของผู้ปฏิบัติ ให้มีสติคอยเฝ้าดูเฝ้ารู้ อยู่ เห็นความต่างกันระหว่างรูปกับนาม รูปก็อันหนึ่ง นามก็อันหนึ่ง แล้วรูป-นามเหล่านี้ก็ไม่ใช้สัตว์ บุคคล ไม่ใช่ตัวตนเราเขา สักแต่ว่าเป็นสิ่งที่เกิดแล้วก็เสื่อมสลายไปเท่านั้น ปัญญาอย่างนี้เรียกว่า **นามรูปปริจเฉทญาณ** เป็น วิปัสสนาญาณที่ ๑ ญาณที่แยกรูปแยกนาม เห็นความต่างกันระหว่างรูปกับนาม

เมื่อมีสติกำหนดระลึกรับพิจารณาอยู่เสมอๆ ก็จะเห็นว่า รูป-นามเหล่านี้เป็นเหตุเป็นปัจจัยแก่กันและกัน สิ่งนี้เป็นปัจจัยต่อสิ่งนี้ สิ่งนี้ดับ... สิ่งนี้ก็ดับ สิ่งนี้เกิด... สิ่งนี้ก็เกิด มีความเป็นปัจจัยเกี่ยวข้อง เป็นเหตุเป็นปัจจัยแก่กัน มีเสียงมา

กระทบ...ได้ยินก็เกิดขึ้น เสียงเป็นรูป ได้ยิน
เป็นนาม รูปเป็นปัจจัยให้เกิดนาม เย็น-ร้อน
อ่อน-แข็ง หย่อน-ตึง มากระทบกาย ก็เกิดการ
รับรู้ เกิดความรู้สึกรู้ขึ้น เย็น-ร้อน อ่อน-แข็ง
หย่อน-ตึง เป็นรูปต่างๆ มาเป็นปัจจัยให้เกิด
นาม คือ การรับรู้ เกิดความรู้สึกรู้ขึ้น ถ้าไม่มี
เย็น-ร้อน อ่อน-แข็ง หย่อน-ตึง มากระทบกาย
ก็ไม่เกิดความรู้สึกรู้ การที่มีจิตใจรับรู้เวทนา^๑รู้สึกรู้
เข้าไปเสวยอารมณ์ ก็เพราะมันมีสิ่งมาสัมผัส
คือมีเย็น-ร้อน อ่อน-แข็ง หย่อน-ตึง มากระทบ
กาย ผู้ปฏิบัติจะเห็น

“เห็น” ในที่นี้คือการรู้เห็น เข้าไปสัมผัส
ด้วยใจ ว่ามันเป็นเหตุเป็นปัจจัยกัน จิตคิดจะ
ยิน...กายก็ยินขึ้น ลมที่เกิดจากจิตไปผลักดัน

กายก็ยืน จิตปรารถนาจะเดิน...กายก็เคลื่อนไป
จิตคิดจะนั่ง...กายก็ทำการคู้ลงนั่ง และจิตที่
เกิดขึ้น ดีบ้างไม่ดีบ้าง ก็มีผลต่อรูปที่กาย เรา
จะพบว่า ถ้าจิตมีความฟุ้งซ่าน หรือมีความ
โกรธ กายก็เคร่งเครียดเคร่งตึงไปด้วย ถ้าจิตมี
ความสงบ มีความผ่อนคลาย กายก็คลี่คลาย เบา
สบายไปด้วย มันเป็นเหตุเป็นปัจจัยกันต่างๆ
ปัญญาที่เห็นเหตุปัจจัยอย่างนี้คือญาณที่ ๒
เรียกว่า **ปัจจัยปริคคหญาณ** ญาณที่เห็นรูป-
นามเป็นเหตุเป็นปัจจัยกัน

เมื่อได้กำหนด พิจารณา ฝ้าดู ฝ้ารู้ ฝ้า
สังเกต ก็จะมีไตรลักษณ์ ลักษณะ ๓ ประการ
คือ **อนิจจลักษณะ** หรือ อนิจจัง ลักษณะที่
ไม่เที่ยง คือ มันเปลี่ยนแปลง รูป-นามอันใด

เกิดขึ้นก็เปลี่ยนแปลงทั้งหมด เห็น**ทุกขลักษณะ**
หรือ **ทุกขัง** ลักษณะที่เป็นทุกข์ คือทนอยู่ใน
สภาพเดิมไม่ได้ เกิดขึ้นแล้วก็ต้องดับไป เกิด
ขึ้นแล้วก็ต้องดับไป เห็น**อนัตตลักษณะ** หรือ
อนัตตา บังคับบัญชาไม่ได้ ไม่ใช่เป็นตัวตน ไม่ใช่
เป็นเราเป็นของเรา เมื่อสติระลึกรู้อยู่กับรูปกับ
นามเสมอ เป็นปัจจุบันๆ ก็เห็นอนิจจัง ทุกขัง
อนัตตา เพราะอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ก็คือ
ลวดลายของรูป-นาม หรือเครื่องหมายของ
รูป-นาม คือลักษณะของรูป-นาม ถ้าสติระลึก
สัมผัสอยู่กับรูป-นามเป็นปัจจุบันอยู่เสมอๆ ก็
ค่อยพิจารณาเห็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาขึ้น
เป็นญาณที่ ๓ เรียกว่า **สัมมสนญาณ** ญาณที่
เห็นไตรลักษณ์-อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

เมื่อพิจารณารูปดุนามตรงต่อสภาวะ
ของรูปของนามแต่ละอย่างๆ ที่กำลังปรากฏ
ด้วยความปล่อยวางและความเป็นปกติ ก็จะมี
เห็นรูป-นามเกิดดับ เห็นรูป-นามมีเกิดมีดับ
ได้ยินเสียงเกิดขึ้น พอได้ยินก็ดับ กลิ่นกระทบ
จมูก รู้กลิ่นเกิดขึ้นแล้วก็ดับไป เย็นมากระทบ
เกิดขึ้นแล้วก็ดับไป แข็งมากระทบ เกิดขึ้น
แล้วก็ดับไป ตึงกระทบ เกิดขึ้นแล้วก็ดับไป
เคลื่อนไหวแต่ละอันมีความเกิดดับ คิดเกิดขึ้น
แล้วก็ดับ คิดแล้วก็ดับ ความปรุ้งแตง ความ
ตริก ความนึก ความชอบ-ไม่ชอบ มีเกิดมีดับ
อยู่ เราจะเห็นแต่ความเกิดขึ้น ความหมดไป
ความเกิดขึ้น ความดับไป อันนี้ขึ้นสู่ ญาณที่
๔ ซึ่งเรียกว่า อุทยัพพญาณ เป็นวิปัสสนา
ญาณแท้ๆ

ญาณก่อนหน้านั้นที่จริงยังไม่เป็นวิปัสสนาที่แท้จริง เพราะว่ายังมีสมมติเข้ามาด้วย เห็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แต่เป็นลักษณะที่มีสมมติเข้ามา เห็นเหตุปัจจัยแต่ก็มีความตริกนิกอยู่ด้วย ยังมีสมมติเข้ามา แต่เมื่อเห็นความเกิดดับ เรียกว่าสติสัมปชัญญะรู้ได้ตรงปรมาตถ์มากขึ้น ท้นต่อรูป-นาม ท้นต่อปรมาตถ์ที่กำลังปรากฏและเปลี่ยนแปลงเป็นปัจจุบันอยู่ได้ดีขึ้น ได้มากขึ้น ได้ตรงสภาวะขึ้น ก็ จะเห็นความเกิดดับของรูปของนาม **ญาณที่ ๔** นี้มี ๒ ระยะเวลา ระยะต้นเป็นญาณที่ ๔ อย่างอ่อนๆ เรียกว่า **ตรุณอุทथัพพญาณ** ในญาณที่ ๔ อ่อนๆ นี้ ท่านแสดงไว้ว่า ย่อมจะเกิด “วิปัสสนูปกิเลส” ได้ คือ กิเลสที่มาเป็นเครื่องเศร้าหมองของวิปัสสนา ถ้าเกิดขึ้นแล้วก็ทำให้วิปัสสนาเศร้า

หมอง วิปัสสนาไม่สามารถจะเจริญต่อไปได้
ติดค้างอยู่

วิปัสสนูปกิเลส มี ๑๐ ประการด้วยกัน
อาทิเช่น มีโอภาส-เกิดแสงสว่างขึ้น, มีปีติ-
ความอิมเิบใจอย่างแรงกล้า, มีสุข-ความ
สุขใจอย่างมาก, มีปีติ-ความสงบอย่าง
มาก, มีความเพียรอย่างแรงกล้า, มีญาณะ มี
ปัญญา รู้ คือเมื่อทำอะไรก็รู้สึกมีความรู้ความ
เข้าใจไปหมด, มีสติคล่องแคล่วว่องไวมาก,
มีการน้อมใจเชื่ออย่างมาก เหล่านี้เป็นต้น
ที่กล่าวมานี้ ท่านทั้งหลายอาจรู้สึกว่าเป็นเรื่อง
ดีทั้งหมด ญาณปัญญาก็น่าจะดี สติก็ดี ความ
เพียรก็ดี ปีติเกิดขึ้นมาก็ให้ความอิมเิบใจ
ความสุขใจก็เป็นสิ่งที่ดี เหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีก็

ถูกแล้ว แต่มันเสียตรงที่มี “นิกันติ”

นิกันติ คือ การเข้าไปยินดีพอใจ เข้าไป
ติดใจ เข้าไปหลงใหลกับสภาพธรรมที่เกิดขึ้น
เหล่านั้น อันนี้แหละที่ทำให้วิปัสสนาเศร้า
หมอง วิปัสสนาเจริญต่อไปไม่ได้ คือ มันไม่เห็น
ความเกิดดับ ถ้าเรามีความสงบ แล้วเราพอใจ
ติดใจอยู่กับความสงบ มีปีติแล้วยินดีติดใจอยู่
กับปีติ มีสุขแล้วก็ยินดีติดใจอยู่กับความสุข
มีปัญญา ก็ติดใจพอใจอยู่กับปัญญา พอได้รู้
ได้เห็น...รู้สึกริวิจัยวิจารณ์อะไรมันแตกฉานไป
หมด อยากจะไปเทศน์ อยากจะไปสอนคนนั้น
บางทีก็อยากจะไปชวนคนนั้นมาปฏิบัติบ้าง
ตัวเองเลยไม่ได้ทำอะไร มัวไปคิดถึงคนอื่น
อยากจะทำให้คนอื่นได้รู้ได้เห็น วิปัสสนาก็เจริญ

ไปไม่ได้ แม้แต่สติ...สติที่เกิดขึ้นมาคล่องแคล่ว
ว่องไว รับรู้เท่าทัน เกิดความยินดีพอใจว่า
เรามีสติดีมั่นคง ก็เป็นความเศร้าหมองของ
วิปัสสนาได้ ฉะนั้น ท่านจึงสอนให้ละความ
ยินดีติดใจ เกิดปีติก็เข้าไปรู้แล้วก็ดูจิต มีความ
พอใจติดใจใหม่ ถ้ามีความพอใจติดใจ ก็รู้
เท่าทันเพื่อคลี่คลายให้จิตปรกติ เกิดความสุข
ก็เหมือนกัน มันจะเข้าไปยินดีติดใจ เกิดสมาธิ
ก็เข้าไปยินดีติดใจ เกิดญาณะเกิดปัญญา เกิด
สติ เกิดแสงสว่าง เกิดความน้อมใจเชื่อ เกิด
ความเพียร ก็ให้ตามรู้สิ่งเหล่านี้ด้วยความ
วางเฉย แต่ปรกติของจิตใจปุถุชนนั้น เมื่อเกิด
สภาวะอะไรดี ๆ ขึ้นมา มักจะพอใจติดใจ มัก
จะเข้าไปยินดี เกิดความตื่นเต้น ตีอกตีใจ
ชอบอกชอบใจ หรือเพลิดเพลีน พพอใจติดใจ

อยู่กับความสงบ เพลิดเพลินอยู่กับความสุข เพลิดเพลินอยู่กับปีติ ก็ทำให้ไม่เห็นสภาวะ ไม่เห็นรูปเห็นนามต่อไป ไม่เห็นความเกิดดับต่อไป เพราะไปอยู่กับความสงบ อยู่กับปีติ ก็มีความสุขดีแต่ว่ามันไม่ก้าวขึ้นไป ได้รับความสุขแล้วก็พอใจอยู่อย่างนั้น เหมือนคนเดินทาง พอไปเจอร่มเงาเย็นสบาย เจอน้ำใสเย็น ลงไปพักแล้วเลยอยู่อย่างนั้น ติดอยู่อย่างนั้น ไม่ยอมเดินต่อไป

เพราะฉะนั้น ผู้ปฏิบัติจะต้องรู้เท่าทัน ละเอียดหาความพอใจติดใจ นิกันติ ก็คือตัว โลกะนั้นเอง โลกก็คือค้นหา เกิดธรรมค้นหา ความพอใจติดใจในธรรม พอใจติดใจในความสงบ พอใจติดใจในปีติ พอใจติดใจในสติ ใน

ปัญญา เป็นต้น กลับเป็นกิเลสขึ้นมา กิเลสแบบนี้ผู้ปฏิบัติมักจะไม่ค่อยรู้ตัว เพราะกำลังเสวยความสุขอยู่ มั่นติดใจพอใจอยู่กับความสุข เมื่อไม่ค่อยรู้ตัว ไม่เห็นโทษของมัน ไม่เห็นโทษของตัณหา ของความพอใจ เรียกว่า เป็นศัตรูที่มาในคราบของความเป็นมิตร เราก็เลยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นศัตรู ไม่เห็นว่าความพอใจติดใจจะเป็นพิษเป็นภัย เมื่อไม่เห็นเป็นพิษเป็นภัยก็เลยเลี้ยยมั่นไว้ อยู่กับมันไป มันก็พาให้เราไม่ก้าวหน้า ติดขัดอยู่อย่างนั้น

ฉะนั้น ผู้ปฏิบัติจะต้องวินิจฉัยสังเกตจิตใจตัวเองให้รู้ทัน อ้อ...ในขณะที่มันพอใจติดใจ มันมีโลภะ มีตัณหาเกิดขึ้น ถ้าเข้าไปรู้หน้าตาอาการของกิเลส ของตัณหา ของ

ความพอใจติดใจ มันก็จะหลบหน้าไป จิตใจ
ก็จะกลับว่างเฉย จิตใจจะออกมาจากความ
พอใจติดใจ ทำให้วิปัสสนาญาณเจริญได้ต่อ
ไป เข้าสู่อุท্থัพพญาณอย่างแก่ขึ้นมา เรียก
ว่า **พลวอุท্থัพพญาณ** เห็นความเกิดดับต่อ
ไป

เมื่อทำความเพียรมากขึ้น สติสัมป-
ชัญญะรู้เท่าทันปัจจุบัน ก็จะได้เห็นแต่ฝ่ายดับ
เนื่องจากสภาวะรูป-นามเกิดดับรวดเร็วมาก
เมื่อสติคมกล้ามาก ไปจับความเร็วของรูปนาม
ก็เลยเห็นแต่ฝ่ายดับๆๆ ดับไป เหมือนกับบุคคล
ที่ยืนอยู่ในตรอกในซอย มองออกไปที่ปากซอย
ปากตรอก มองเห็นรถวิ่งผ่านแวบๆ ไปเท่านั้น
พอเห็นก็กลับตาเสียแล้ว พอเห็นก็หมดไป ญาณ

ที่เห็นรูป-นามมีแต่หมดไป หมดไป หมดไป
นี่ ท่านเรียกว่า **ภังคญาณ** เป็นญาณที่ ๕ ถ้า
หากทำความเพียรประพจน์ปฏิบัติเรื่อยไป วาง
สติสัมปชัญญะเหมาะสม เป็นกลาง ถูกต้อง
พอดี ก็จะเห็นรูปเห็นนามอันนี้เรื่อยไป ความ
หมดไปดับไป ตอนนี้อาจที่เราไม่สามารถจะ
ประคองตัวได้ ความชำนาญไม่มี เห็นแป็บเดียว
แล้วก็เผลอไปเสียอีก เห็นได้หน่อยหนึ่งก็ไป
อีกแล้ว เพลินไปสู่ความหลงความเผลอ ไปสู่
อดีตอนาคต หรือบางทีก็นิ่งไป นิ่งไปเฉยๆ ไม่
เห็นสภาวะ บางทีพยายามจะดูก็เกินไปอีก
ถ้าอยู่ในจุดที่พอเหมาะพอดี รู้...ละ...สละ...
วาง อยู่พอดีๆ ก็จะเริ่มเห็นความเกิดดับ เห็น
ความดับไป แต่จะต้องประคองประคองเพราะ
ทุกสิ่งทุกอย่างมันไม่คงที่ ความพอดีที่ประคอง

อยู่นั้นมันก็ไม่ตั้งอยู่ได้ตลอด มันคอยเปลี่ยนแปลง
อยู่ตลอด สติก็เกิดดับ สัมปชัญญะก็เกิดดับ
เมื่อมีความสม่ำเสมอพอดี เรียกว่า มีอินทรีย์
สม่ำเสมอกัน

เหมือนนักกายกรรม เขาเอาไม้ยาวๆ
ด้านโคนมาตั้งไว้ที่ปากหรือพื้น แล้วข้างบนที่
ปลายไม้ เขาก็ยังตั้งอะไรต่ออะไรอีก มีแก้ว มี
ขวด มีอะไรก็ตาม เขาก็ไม่ได้ใช้มือจับ เขาก็
ประคองไว้ ที่มันตั้งอยู่ได้ก็เพราะมันตั้งอยู่ใน
ศูนย์กลาง ตั้งฉาก ถ้ามันตั้งฉากพอดี มันก็อยู่
ได้ แต่การตั้งฉากพอดีนี้ไม่ใช่ตรงตายตัว มัน
อยู่ได้นิดเดียว เดียวมันก็ไปทางซ้าย ทางขวา
ทางหน้า ทางหลัง เขาก็จะต้องประคองปรับ
อยู่อย่างนั้นตลอดเวลาทุกระยะ เขาจะต้องมี

ความเข้าใจ มีความฉลาด มีความชำนาญ รู้
จังหวะจะโคนว่าจะประคองอย่างไร ทำอย่างไร
ให้อยู่ในจุดศูนย์กลางนั้น แล้วเวลามันอยู่
ในจุดศูนย์กลางมันก็เบา ไม้ยาวๆ ถ้าหากมัน
คอนตัวอยู่ มันจะหนัก แต่พอมันอยู่ในจุด
ตั้งฉาก มันจะเบา เขาก็ไม่ได้ทำแรง แต่ก็ต้อง
มีกำลังอยู่ด้วย มีกำลังแต่ก็ไม่ใช้สวบสวบ

ผู้ปฏิบัติธรรมก็เหมือนกัน ต้องประคอง
มีสมาธิอยู่ แต่ก็ไม่ไปกด ไปข่ม ไปเคี้ยวเชืง
อะไร ประคับประคองอยู่พอดีๆ แล้วก็ต้อง
ปรับอยู่ตลอดเวลา เพราะมันไม่คงที่ ทุกสิ่ง
ทุกอย่างไม่ได้คงที่ คนที่ขับรถก็เหมือนกัน
คนที่ขับรถเขาก็ประคองพวงมาลัยนิดๆ หน่อยๆ
อยู่ ให้รถวิ่งอยู่บนถนนได้ตรงทาง แล้วก็รู้

จังหวัด ไม่ต้องปิดหรือหักพวงมาลัยมากมาย
รู้จังหวัด ผู้ปฏิบัติธรรมนั้นเมื่อรู้จังหวัดของ
การมีสติสัมปชัญญะ ก็มีหน้าที่ประคับประคอง
ให้ถูกต้อง สติสัมปชัญญะเข้าไประลึกรู้ ก็รู้
อย่างพอดีๆ เฟ่งเกินไปก็เกินเลย ปล่อยเกิน
ไปก็หย่อนไป อันนี้จะต้องมีความเข้าใจความ
เหมาะสมของตัวเอง ประสบการณ์การปฏิบัติ
จะทำให้ฉลาดในวิธีการ เพียงแต่เรารู้หลักการ
แล้วเราก็สังเกตดู

ท่านกล่าวว่า เมื่อญาณเจริญขึ้น ขึ้นสู่
ญาณที่ ๖ ภยญาณ ก็จะได้เห็นรูป-นามเป็นภย

เมื่อขึ้นสู่ญาณที่ ๗ อาทีนวญาณ จะเห็น
รูป-นามเป็นโทษ

เข้าสู่ญาณที่ ๘ นิพพิทาญาณ จะเกิดความเบื่อหน่ายในรูปในนาม ที่เคยหลงไหลรูป-นาม เคยพอใจ เคยตั้งใจในสังขารร่างกายรูป-นามที่มาประกอบเป็นร่างกายชีวิตนี้ เคยชอบ เคยหลงไหล เคยพอใจตั้งใจในความสวยงาม หลงว่ามันเที่ยง มันสวย มันดี แต่เมื่อคุณลึกลงเข้าไป มีแต่สิ่งเกิดดับย่อยยับอยู่อย่างนี้ ไม่รู้จะหลบเลี่ยงไปไหนได้เพราะมันอยู่กับตัว แล้วรู้สึกว่ามันเป็นภัยเป็นโทษ ถ้ายังมีรูป-นามอยู่อย่างนี้เรื่อยไป ก็มีแต่ทุกข์ มีแต่โทษ มันมีความแตกดับย่อยยับ การที่มันมีการแตกดับย่อยยับ มันบีบคั้น มันเป็นทุกข์ ก็เกิดเบื่อหน่าย คนเราถ้าไม่มีความเบื่อหน่ายในรูปในนาม ก็ไม่คิดหาทางออก มันต้องเบื่อหน่าย การจะเบื่อหน่ายก็ต้องเห็นทุกข์เห็นโทษของ

มัน เห็นสังขารไม่เที่ยงจริงๆ เป็นทุกข์จริงๆ
บังคับบัญชาไม่ได้จริงๆ เคยคิดว่ามันเป็นสุข
มาตุแล้วมันก็มีแต่ทุกข์ ทุกข์เท่านั้นเกิดขึ้น
ทุกข์เท่านั้นตั้งอยู่ ทุกข์เท่านั้นดับไป ทุกสิ่ง
ทุกอย่างเป็นทุกข์หมด เห็นก็เป็นทุกข์ ได้ยิน
ก็เป็นทุกข์ รู้กลิ่นก็เป็นทุกข์ คิดนึกก็เป็นทุกข์
สรีระร่างกายทุกส่วนที่ประกอบขึ้นมา คือธาตุ
ดิน-น้ำ-ลม-ไฟต่างๆ มันเป็นทุกข์ไปหมด คือ
มันเปลี่ยนแปลงแตกดับ บังคับไม่ได้ จึงเกิด
ความน่าเบื่อหน่าย แต่เบื่อหน่ายต้องเบื่อแบบ
ไม่หนี เบื่อแล้วก็ต้องดู ต้องรู้ เพราะมันไม่มีทาง
อื่น ไม่ใช่เบื่อแบบชาวโลกที่เขาเบื่อโลก

คนในโลกเขาก็เบื่อเหมือนกัน เบื่อชีวิต
เบื่อสังคม เบื่ออะไรต่างๆ แต่อันนั้นมันเบื่อ

แบบโทสะ เปื่อแบบกลุ้มใจ เปื่อแบบหงุดหงิด
รำคาญ เปื่อแล้วเดี๋ยวก็เอาอีก ไม่ได้เปื่อหาทาง
หลุดพ้นอะไร แต่สำหรับผู้ปฏิบัติเห็นธรรมะ
เห็นสภาวะธรรม มีความรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่
เป็นทุกข์ เป็นภัย เป็นโทษ น่าเปื่อหน่าย แต่
ก็ยังต้องดูต้องรู้ ไม่มีทางเลี่ยง เหมือนกับคน
ที่เรือล่ม ต้องลอยคออยู่ในมหาสมุทร วายน้ำ
จะจมอยู่ เมื่อเห็นศพลอยมา แม้จะกลัว แม้
จะเปื่อ แม้จะน่ารังเกียจสะอิดสะเอียน แต่
คราวจะจมน้ำก็ต้องคว้าไว้ก่อน ต้องอาศัย
ศพนั่นไป ดูตัวเองไปจนกว่าจะถึงฝั่ง แต่เมื่อ
ถึงฝั่งเมื่อไรก็ไม่เอาด้วยแล้ว สังขาร...ชีวิต...
รูป-นามนี้ก็เหมือนกัน มันเป็นทุกข์ เป็นโทษ
เป็นสิ่งน่าเปื่อหน่าย แต่ผู้มีปัญญาก็ต้องอาศัย
มันอยู่ อาศัยรูป-นามนี้ไปสู่ความพ้นทุกข์ จะ

ไปทำลายมันก็ไม่ได้ จะจมน้ำตายก็ต้องเกาะ
อาศัยไป คือ ต้องเรียนรู้ดูรูปนามนี้ไป ถึงจะ
เบื่อแต่ก็ดู ต้องอาศัยไปสู่ความหลุดพ้น

ในที่สุดจึงมีความปรารถนาหาทางหลุด
พ้น เป็นญาณที่ ๙ มุญจิตุกัมยตาญาณ ญาณ
ที่ปรารถนาพ้นไปจากรูป-นาม

จากนั้น ขึ้นสู่ญาณที่ ๑๐ ปฏิสังขารญาณ
ญาณที่หาทางหลุดพ้น

แล้วขึ้นสู่ญาณที่ ๑๑ สังขารุเปกขญาณ
ญาณที่วางเฉยต่อรูป-นาม วางเฉยแม้จะทุกข์
บีบคั้นสักปานใด ก่อนหน้าอาจมีการกระสับ
กระส่ายบ้าง อาจรู้สึกว่าจะจิตอยากหลุดพ้น

ดินรนเพราะมันทุกข์ มันทุกข์มาก แต่ในที่สุด
ก็ต้องวางเฉย ดิ้นไปไหนก็ไม่พ้น อันนี้ก็เป็น
สิ่งที่ทำได้ยาก บุคคลที่มีทุกข์แล้วจะวางเฉยนี้
ทำได้ยาก อดที่จะดิ้นรนไม่ได้ ในกระแสจิตมี
ทุกข์ก็ดิ้นรน จิตใจไม่วาง ไม่ปล่อย ไม่วางเฉย
ฉะนั้น จิตที่จะวางเฉยได้ต้องมีความสามารถ
ต้องซ้อมมากจนจิตยอมรับ ยอมโดยคุณธิ-
ภาพ ถ้าเห็นสภาวะ เห็นรูป เห็นนามเป็นทุกข์
บีบคั้นแล้ว จิตยอมได้สนิท จิตวางเฉยได้สนิท
เรียกว่าเข้าสู่ **สังขารุเปกขาญาณ** ญาณที่วาง
เฉยต่อรูป-นาม เป็นญาณที่ ๑๑

ญาณที่ ๑๒ เรียกว่า **อนุโลมญาณ** เป็น
การพิจารณาทบทวนให้สอดคล้องไปสู่การรู้
แจ้งอริยสัจจะ

เข้าถึงญาณที่ ๑๓ **โคตรภุญญาณ** อันนี้เป็นเรื่องของวิถิจิตที่ขึ้นสู่วิถีมรรคญาณ วิถีที่จะทำลายกิเลส พอขึ้นอนุโลมญาณแล้วก็ไปรวดเร็ว จะไม่ติดค้าง แต่ส่วนมากขึ้นไปไม่ได้ ในโคตรภุญญาณนี้ จิตปล่อยจากรูป-นามแล้ว จิตน้อมไปรับเอานิพพานมาเป็นอารมณ์ ท่านเรียกจิตดวงนี้ว่า **โคตรภุญญาณ** คือ โอนชาติจากปุถุชนไปสู่ความเป็นอริยบุคคล ทิ้งอารมณ์ที่เป็นรูป-นาม น้อมไปสู่นิพพาน-สภาพของความดับ แล้วจึงขึ้นมรรคญาณ

ญาณที่ ๑๔ คือ **มรรคญาณ** มรรคญาณครั้งแรกที่เกิดขึ้น เรียกว่า **โสดาปัตติมรรค** โสดาปัตติมรรคเกิดขึ้นมาชั่วขณะเดียวเท่านั้น ทำหน้าที่เข้าไปรู้ทุกข์ ละเหตุแห่งทุกข์ แจ้ง

นิพพาน องค์มรรคทั้ง ๘ ที่ได้สะสมเจริญอยู่ จะประชุมพร้อมกันในขณะนั้น คือ สัมมาทิฏฐิ (ความเห็นชอบ), สัมมาสังกัปปะ (ความดำริชอบ), สัมมาวาจา (พูดชอบ), สัมมากรรมันตะ (ทำชอบ), สัมมาอาชีวะ (อาชีพชอบ), สัมมาวายามะ (เพียรชอบ), สัมมาสติ (ระลึกชอบ), และสัมมาสมาธิ (ตั้งมั่นชอบ) องค์ธรรมคือ เจตสิกธรรม ๘ ชนิดนี้จะประชุมพร้อมกันใน โสดาปัตติมรรคจิตนั้น ก่อนหน้าในช่วงที่กำลัง เจริญสติกำหนดดูรูปดูนามนั้น องค์มรรค ทั้ง ๘ ยังเกิดไม่พร้อมกัน แต่เมื่อองค์มรรค ทั้ง ๘ ประชุมพร้อมกัน จะมีกำลังในการทำลาย กิเลส ประหารอนุสัยกิเลส กิเลสที่นอนเนื่อง อยู่ในขันธสันดานถูกประหารอย่างเด็ดขาด เหมือนกับกองทัพที่ประชุมพร้อมเพรียงกัน

เมื่อเจตสิก มรรคจิตดวงนี้ ท่านเรียกว่า **มรรคญาณ**
ถ้าเป็นบุคคลเรียกว่า **โสดาปัตติมรรคบุคคล**

จากนั้นก็เกิด **ผลจิต** หรือ **ผลญาณ**
อันเป็นญาณที่ ๑๕ ผลญาณไม่ได้ทำหน้าที่
อะไร เป็นเพียงเสวยผล เป็นจิตที่เป็นผลของ
มรรค เกิดขึ้นมาเสวยนิพพานเป็นอารมณ์ ๒
ขณะหรือ ๓ ขณะแล้วก็ดับลง ตรงนี้ท่านเรียก
ว่า **อกาลิโก** ที่เราสวดว่า “อกาลิโก พระธรรม
ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล” คือ เมื่อ
มรรคเกิดขึ้น ผลเกิดต่อทันที มรรคนี้เป็นกุศล
ผลเป็นวิบาก เรียกว่ารับผลทันที ผลเกิดต่อ
ทันที เป็น “อกาลิโก”

แล้วจึงเกิดญาณที่ ๑๖ **ปัจจุเวกขณะญาณ**
เป็นญาณที่ทบทวนประสบการณ์ของจิตที่

ผ่านมาหยกๆ นั้น พิจารณาถึงมรรค ถึงผล ถึงนิพพานที่ประสบตรงนั้น ถ้ามีความรู้ด้าน ปริยัติด้วยก็จะพิจารณากิเลสที่ละได้แล้วและ ยังละไม่ได้ กิเลสตัวใดตัดขาดไปแล้ว กิเลส ตัวใดยังเหลืออยู่ แต่ถ้าไม่มีด้านปริยัติก็จะ พิจารณาเพียง ๓ อย่าง ขาดไม่ได้ คือ มรรค ผล และนิพพาน

บุคคลที่ผ่านญาณทั้ง ๑๖ รอบที่ ๑ ท่าน เรียก **โสดาบัน** เป็นอริยบุคคลชั้นที่ ๑ ผลจิต ที่เกิดขึ้นมาขณะนั้น ท่านเรียกว่า **โสดาปัตติ-ผลบุคคล** ที่เราสวด “บุคคล ๔ นับเรียงตัว บุคคลได้ ๘” นั่นคือ โสดาบัน...เมื่อมาแยก จิตดูแล้วก็ เป็น ๒ บุคคล คือ โสดาปัตติมรรค บุคคล กับ โสดาปัตติผลบุคคล แต่จริงๆ สภาพ ธรรมไม่ได้ติดค้างอยู่อย่างนั้นหรอก พอมรรค

เกิด ผลก็เกิดทันที นี่เรียกว่าเป็นอริยบุคคล เป็นบุคคลที่ได้เข้าไปรู้จักนิพพาน เข้าไปสัมผัส เข้าไปรู้แจ้งในนิพพาน รอบที่ ๑ เรียกว่าเป็น โสตาบันบุคคล เป็นบุคคลที่ไม่ตกต่ำแล้ว ไม่ตก อบาย ชีวิตการเวียนว่ายตายเกิดต่อไปจะไม่เกิดในอบายภูมิ อันมีนรก-เปรต-อสุรกาย-สัตว์เดรัจฉาน เป็นอันว่าปิดประตูนรก แม้จะเคยทำบาปกรรมอะไรมามากมาย ก็ไม่ไป ตกนรกแล้ว เพราะว่ามีมรรคญาณเป็นกุศล อุปมาตกรรม เป็นกุศลที่ตัดอกุศลกรรมที่จะนำไปเกิดในอบายภูมิขาด

ที่จริงในพุทธศาสนานี้ ถ้าจะพูดเรื่องตัดกรรม ก็ตัดได้จริงๆ เหมือนกัน ถ้าปฏิบัติมาถึงขั้นโลกุตตรมรรคเกิดขึ้น มรรคเป็นกุศล

อุปฆาตกรรม เป็นกุศลที่ตัดกรรมฝ่ายไม่ดีขาดลง ตัวอย่างเช่น องคุลิมาลที่ฆ่าคนไปเป็นพัน เมื่อได้มาปฏิบัติวิปัสสนา บรรลุเป็นอรหันต์บุคคลเป็นอันว่ากุศลอันนี้ ตัดขาดบาปกรรมที่ทำไปทั้งหมด ไม่ต้องไปตกรอก นี่แสดงว่ากุศลนี้เป็นอุปฆาตกรรมตัดบาปกรรมได้ ฉะนั้น การตัดกรรมจึงไม่ใช่ตัดด้วยพิธีกรรมอื่นๆ แต่ต้องปฏิบัติวิปัสสนาจนกระทั่งบรรลุมรรคญาณอันเป็นกุศลชั้นโลกุตตระ โสดาปัตติมรรคตัดกรรมกิเลสได้ขาดบางส่วน ยังไม่หมดกิเลสยังมีอกุศลกรรมหรือกิเลสอื่นๆ อยู่ ยังไม่หมด แต่ว่าตัวไหนที่ตัดขาดได้แล้ว ตัวนั้นก็จะไม่เกิดขึ้นมาในใจอีกต่อไปเลย มี ๓ ตัว ได้แก่

- ๑) ความหลงที่ประกอบด้วยความสงสัย โสดาบันจะไม่มี ความสงสัยในข้อปฏิบัติ ไม่

สงฆ์ในพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และ
๒) โลกะที่ประกอบด้วยความเห็นผิด ฉะนั้น
พระโสดาบันจึงมีศีล ๕ บริสุทธิ์ ส่วนกิเลสที่
ยังเหลืออยู่ก็ยังมีอยู่ เช่นโลกะก็ยังมี เป็นโลกะ
ที่ประกอบด้วยมานะ โทสะก็ยังมี ความหลงก็
ยังมี แต่ว่าอกุศลนั้นจะไม่หยาบคายมาก ยังมี
ความโกรธอยู่ก็จริง แต่จะไม่มี ความพยาบาท
อาฆาต และจะไม่มีอกุศลชนิดเป็นอกุศลกรรม-
บถ คือนำไปสู่อบาย ตัดขาดแล้ว

โสดาบันเวียนว่ายตายเกิดอีกอย่างมาก
เพียง ๓ ชาติ ก็จะได้บรรลุเป็นพระอรหันต์
ในที่สุด นางวิสาขาบรรลุโสดาบันตั้งแต่อายุ
๗ ขวบ แต่นางก็ไม่ได้ทำความเพียรเจริญ
วิปัสสนาให้บรรลุสูงๆ ขึ้นไป ปรรารถนาจะ

ท่องเที่ยวไปในสวรรค์ จะไปทุกชั้นๆ เมื่อตาย
แล้วก็ไปเกิดบนสวรรค์ ฉะนั้น ปานนี้ก็คงยัง
ไม่เป็นพระอรหันต์ นางเกิดในยุคพุทธกาล
พระพุทธเจ้าปรินิพพานสองพันห้าร้อยกว่า
ปีแล้ว นางก็เป็นเทวดาอยู่มาสองพันห้าร้อย
กว่าปีนี่ ระยะเวลาสองพันกว่าปีสำหรับมนุษย์
เทียบกันแล้วเป็นเวลาอันสั้นของเทวดา

โสดาบันจะบรรลุเป็นพระอรหันต์ภายใน
ไม่เกิน ๓ ชาติ แต่ถ้าในชาติปัจจุบัน โสดาบัน
นั้นเป็นผู้มีความพากเพียรต่อไป ปฏิบัติ
วิปัสสนาให้ผ่านญาณ ๑๖ อย่างนี้อีก วิธีทำ
ก็ทำอย่างเก่า คือ เจริญสติดูรูปดูนามให้ญาณ
ไต่ลำดับขึ้นไปอีก จนบรรลุโลกุตตรมรรครอบ
ที่ ๒ มรรคที่เกิดมาครั้งที่ ๒ คือ **สกทาคามี**

มรรค ก็กลายเป็นอริยบุคคลชั้นที่ ๒ คือ **สกทาคามี** ก็เลสก็เบาบางลงไปอีก ถ้ามีความเพียรต่อไป ปฏิบัติดูรูปดูนามอย่างเก่า เห็นรูป-นามเกิด-ดับ เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไต่ลำดับขึ้นไปอีกจนกระทั่งผ่านญาณ ๑๖ รอบที่ ๓ มรรคที่เกิดครั้งที่ ๓ เรียกว่า **อนาคามีมรรค** กลายเป็นอริยบุคคลชั้นที่ ๓ คือ **อนาคามี** ตัดโทสะได้เด็ดขาด ตัดกามราคะได้เด็ดขาด เพราะฉะนั้น ในระดับพระอนาคามีจะไม่มีราคะ ไม่มีโทสะแล้ว แต่ก็ยังมีโลภะอื่นๆ ยังมีมานะ ยังมีโลภะที่ประกอบด้วยมานะ ยังมีความพอใจในสมาธิ ในฌาน ในภพที่ตัวเองเป็นอยู่ ยังมีกิเลส มีความหลงอยู่บางส่วน ยังไม่หมดสิ้น แต่ถ้าผ่านญาณ ๑๖ รอบที่ ๔ บรรลุถึง**อรหัตตมรรค** กลายเป็น**พระอรหันต์** กิเลสก็ขาดสิ้น

วิธีปฏิบัติก็ทำอย่างเก่า ทางเดินมีอยู่แค่ “ดู
รูป-คุณาม” เท่านั้นเอง

การปฏิบัติวิปัสสนาต้องระลึกถึงรูปธรรม
เรื่อยๆ ไป ที่เราฝึกอยู่ตอนนี้ ทำไมญาณไม่ก้าว
ขึ้นไป เห็นนิดๆ หน่อยๆ แล้วก็ตกลงไปอีก นั่น
เพราะว่าอินทรีย์เรายังไม่แก่กล้า ยังไม่ชำของ
เชี่ยวชาญ ไม่ชำนาญ พอจะได้ก็เผลอ ก็หลง
ประคองในจุดที่พอดีไม่ได้นาน ตกข้างซ้าย
ข้างขวา ข้างหน้า ข้างหลัง หากเราจะทำให้
ชำนาญก็ต้องฝึกบ่อยๆ ให้ต่อเนื่อง อย่างเวลา
เราเข้ามาฝึก เราพอจะทำได้ ถ้าเราเลิกไปเสียบ
นานๆ มาปฏิบัติสักที จะทำไม่ได้แล้ว ทำได้ยาก
แล้ว เพราะยังไม่ชำนาญ การงานอันใดก็ตาม
เราจะชำนาญก็ต้องทำบ่อยๆ อยู่ต่อเนื่อง

อันนี้ก็นำหลักคำสอนที่พระพุทธเจ้าได้
ทรงแสดงไว้และท่านพระอรหันตเถระได้
อธิบายขยายความไว้ มากล่าวเป็นแนวให้ท่าน
ทั้งหลายได้เห็นลู่แนวทางว่าไปอย่างไร จริงๆ
แล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราได้เฉพาะตน เราปฏิบัติไป
ถึงอย่างไรเรารู้เอง คนอื่นมาพูดให้ฟังก็ไม่รู้
ก็เพียงเป็นเลาๆ ไปเท่านั้น แล้วเราก็ไม่จำเป็น
ต้องไปรู้ผลของมันก็ได้เพราะว่าเราอยู่ในสิ่งที่เรา
ปฏิบัติอยู่นี้ มันก็จะไปตามครรลองของมัน
เอง เราเจริญสติระลึก रूप-นาม ให้เป็น
ปรกติให้เท่าทัน ให้ได้ปัจจุบันเรื่อยๆ ไป วางใจ
เป็นกลาง ไม่ตกไปในข้างยินดียินร้าย มันก็จะ
เกิดญาณ เกิดปัญญาขึ้นเอง

วันนี้ได้ใช้เวลามาพอสมควร ก็ขอยุติแต่
เพียงเท่านี้

กำหนดการปฏิบัติธรรม
บวชเนกขัมมภิกขุ ปี ๒๕๕๙

ณ วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ที่	วันสำคัญ	พิธี	กำหนดวันบวช และเวลาศึกษา
๑	วันมาฆบูชา	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๒๐ ก.พ. ๕๙ (ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๓) วันอังคารที่ ๒๓ ก.พ. ๕๙ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๓)
๒	วันสงกรานต์	บวช ลาสิกขา	วันอังคารที่ ๑๒ เม.ย. ๕๙ (ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๕) วันศุกร์ที่ ๑๕ เม.ย. ๕๙ (ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๕)
๓	วันวิสาขบูชา	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดี ๑๔ พ.ค. ๕๙ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๖) วันอาทิตย์ที่ ๒๒ พ.ค. ๕๙ (แรม ๒ ค่ำ เดือน ๖)
๔	วันอาสาฬหบูชา- วันเข้าพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๑๖ ก.ค. ๕๙ (ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๘) วันพุธที่ ๒๐ ก.ค. ๕๙ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘)
๕	วันแม่แห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดี ๑๑ ส.ค. ๕๙ (ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๙) วันอาทิตย์ที่ ๑๔ ส.ค. ๕๙ (ขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๙)

๖	วันออกพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันศุกร์ที่ วันจันทร์ที่	๑๔ ต.ค. ๕๙ ๑๗ ต.ค. ๕๙	(ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑) (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑)
๗	วันพ่อแห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ วันอังคารที่	๓ ธ.ค. ๕๙ ๖ ธ.ค. ๕๙	(ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑) (ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๑)
๘	วันขึ้นปีใหม่	บวช ลาสิกขา	วันศุกร์ที่ วันจันทร์ที่	๓๐ ธ.ค. ๕๙ ๒ ม.ค. ๖๐	(ขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๒) (ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๒)

■ บวชเนกขัมมภานาในช่วงเทศกาล

(วันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ วันประเพณีไทย)

- พิธีบวช มีวันละ ๓ รอบ คือ
 - ๑ เวลา ๑๒.๐๐ น. (วันแรกเวลา ๑๐.๐๐ น.)
 - ๒ เวลา ๑๕.๓๐ น. ๓ เวลา ๒๑.๐๐ น. [ผู้จะบวชตอนบ่ายและค่ำได้
ต้องไม่ได้อาหาร ในเวลาวิกาล (เลยเที่ยงวัน)]
 - พิธีลาสิกขา มีวันละ ๑ รอบ คือ เวลา ๐๖.๐๐ น.
- บวชเนกขัมมภานาประจำวัน (นอกเทศกาล) บวชได้ทุกวัน
 - พิธีบวชเวลา ๐๙.๐๐ น.

กำหนดการอุปสมบทหมู่พระภิกษุ ประจำปี ๒๕๕๙

ณ วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา

อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ที่	เดือน	วันพิธีอุปสมบท	เข้าเก็บตัวปฏิบัติ วิปัสสนากรรมฐาน
๑	มกราคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๐ ม.ค. ๕๙	วันที่ ๑๖-๒๒ ม.ค. ๕๙
๒	กุมภาพันธ์	วันเสาร์ที่ ๖ ก.พ. ๕๙	วันที่ ๖-๑๔ ก.พ. ๕๙
๓	มีนาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๓ มี.ค. ๕๙	วันที่ ๑๙-๒๗ มี.ค. ๕๙
๔	เมษายน	วันศุกร์ที่ ๑๕ เม.ย. ๕๙	วันที่ ๑๖-๒๔ เม.ย. ๕๙
๕	พฤษภาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑ พ.ค. ๕๙	วันที่ ๗-๑๕ พ.ค. ๕๙
๖	มิถุนายน	วันอาทิตย์ที่ ๑๒ มิ.ย. ๕๙	วันที่ ๑๘-๒๖ มิ.ย. ๕๙
๗	กรกฎาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๗ ก.ค. ๕๙ (บวชอยู่จำพรรษา ๓ เดือน)	วันที่ ๒๐ ก.ค.-๑๖ ต.ค. ๕๙
๘	พฤศจิกายน	วันเสาร์ที่ ๑๙ พ.ย. ๕๙	วันที่ ๑๙-๒๗ พ.ย. ๕๙
๙	ธันวาคม	วันอาทิตย์ที่ ๔ ธ.ค. ๕๙	วันที่ ๘-๑๕ ธ.ค. ๕๙ และ ๑๗-๒๕ ธ.ค. ๕๙
๑๐	ธันวาคม	อุปสมบทหมู่ภิกษุชาวศรีลังกา วันพุธที่ ๒ ธ.ค. ๕๙	วันที่ ๒๙ พ.ย. (เป็นนาค) -๑๘ ธ.ค. ๕๙

กำหนดการอบรมวิปัสสนากรรมฐาน
รุ่นระยะเวลา ๙ วัน ประจำปี ๒๕๕๙

ณ วัดมเหยงคณ์

ครั้งที่ ๑	วันเสาร์ที่ ๑๖ - วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๒	วันเสาร์ที่ ๖ - วันอาทิตย์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๓	วันเสาร์ที่ ๑๙ - วันอาทิตย์ที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๔	วันเสาร์ที่ ๑๖ - วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๕	วันเสาร์ที่ ๓ - วันอาทิตย์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๖	วันเสาร์ที่ ๑๘ - วันอาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๗	วันเสาร์ที่ ๒๓ - วันอาทิตย์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๘	วันเสาร์ที่ ๒๐ - วันอาทิตย์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๙	วันเสาร์ที่ ๑๓ - วันอาทิตย์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๐	วันอังคารที่ ๔ - วันพุธที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๑	วันเสาร์ที่ ๑๙ - วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๒	วันเสาร์ที่ ๑๓ - วันอาทิตย์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

หลักเกณฑ์การรับสมัคร

- รับสมัครเฉพาะผู้มีความตั้งใจจริงๆ ในการจะอบรมเจริญสติปัญญา เท่านั้น
- รับรุ่นละ ๘๐ ท่าน ทั้ง ชาย-หญิง ทั้งคฤหัสถ์และบรรพชิต
- ครั้งที่ ๑, ๓, ๕, ๗, ๙, ๑๑ รับเฉพาะคนใหม่คือผู้ที่ยังไม่เคยเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานคอร์ส ๗ วัน ขึ้นไป ที่มี พระภาวนาเมตตาคุณ (สุรศักดิ์ เขมรังสี) เป็นพระวิปัสสนาจารย์
- ครั้งที่ ๒, ๔, ๖, ๘, ๑๐, ๑๒ รับเฉพาะคนเก่า คือผู้ที่เคยผ่านการเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน คอร์ส ๗ วันขึ้นไป ที่มีพระภาวนาเมตตาคุณ (สุรศักดิ์ เขมรังสี) เป็นพระวิปัสสนาจารย์

หมายเหตุ

- สมัครเข้าปฏิบัติได้เพียงปีละ ๑ ครั้งเท่านั้น

ทั้งคนเก่าและคนใหม่ เพื่อเผื่อแผ่ให้ทั่วถึงกัน เนื่องจากมีผู้สนใจสมัครเข้าปฏิบัติกรรมฐานเป็นจำนวนมาก แต่ท่านสามารถสมัครเข้าปฏิบัติได้ตามสาขาของวัดมเหยงคณ์ หรือที่อื่นๆ ที่มี พระภาวนาชมคุณ (สุรศักดิ์ เขมรังสี) ไปเป็นพระวิปัสสนาจารย์

การสมัคร

- ต้องกรอกใบสมัครล่วงหน้า ขอรับใบสมัครได้ที่วัดมเหยงคณ์ (แผนกกรรมฐาน)
- E-mail : watmahaeyong@gmail.com
หรือที่ www.watmaheyong.org
www.mahaeyong.org

หลักฐาน

- สำเนาบัตรประชาชน/รูปถ่าย สำหรับติดใบสมัคร ขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๑ รูป

วันเปิดการอบรม

- ลงทะเบียนเข้าปฏิบัติ เวลา ๐๗.๐๐-๐๘.๓๐ น.
- ปฐมนิเทศ เวลา ๐๙.๐๐ น.
- พิธีเข้ากรรมฐาน เวลา ๑๐.๐๐ น.

วันปิดการอบรม

- พิธีออกกรรมฐาน เวลา ๐๗.๐๐ น.

หมายเหตุ

- ผู้เข้าอบรมต้องไปให้ทันตามเวลาที่กำหนดในวันเปิดอบรม และต้องอยู่ปฏิบัติครบถึงวันปิดอบรม
- เมื่อสมัครเข้าอบรมแล้ว ต้องการจะยกเลิก ต้องแจ้งให้ทางวัดทราบอย่างช้าก่อนกำหนดเปิดอบรม ๗ วัน มิฉะนั้นจะถูกตัดสิทธิ์ในครั้งต่อไป

กำหนดการอบรมวิปัสสนากรรมฐาน
รุ่นพิเศษ ปี ๒๕๕๙
โดยมีพระภิกษุเมตตาคุณ (สุรศักดิ์ เขมรังสี)
เป็นพระวิปัสสนาจารย์

- ณ ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธา เขมรังสี (ศูนย์ ๔)
สาขาวัดมเหยงคณ์ ๑๔
ต.บ้านซุง อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๒๖๐
วันที่ ๔-๑๑ มกราคม ๒๕๕๙
สมัครที่ ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิกสมาคม
แห่งประเทศไทย (ศูนย์ ๑)
ฝ่ายกิจกรรม โทรศัพท์ ๐-๒๔๕๕-๒๕๒๕
- วัดไทรพุทธรังสี สาขาวัดมเหยงคณ์ ๔
อ.อุทัย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐
วันที่ ๑๑-๑๕ มกราคม ๒๕๕๙
สมัครที่ พระมหาประสาน อนุวัดโต เจ้าอาวาส
โทรศัพท์ ๐๘-๖๕๒๓-๕๑๖๘

• **ณ วัดมเหยงคณ์ (สำหรับชาวต่างชาติ)**

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

๑๓๐๐๐

วันที่ ๑๖ - ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙

สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์

โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

• **ณ สำนักกรรมฐาน พระธาตุแสนเมือง**

สาขาวัดมเหยงคณ์ ๖

อ.เชียงใหม่ จ.เชียงราย ๕๗๑๕๐

วันที่ ๒๓ - ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙

สมัครที่ คุณอัครวิทย์ บุลินสิริวัฒน์

โทรศัพท์ ๐๘๙-๕๑๔-๔๗๙๓, ๐๘๖-๕๔๑-๖๕๕๖

- ณ อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง หมู่ที่ ๕ ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา ๘๒๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๗๖๔๑-๗๒๐๖ โทรสาร ๐-๗๖๖๘-๗๒๒๓ วันที่ ๓๐ มกราคม-๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ สัมครที่ ชมรมพุทธรักษาเพื่อพระพุทธศาสนา ๖๘/๘ หมู่ที่ ๒ หมู่บ้านภูเก็ตวิลล่าเจ้าฟ้า ต.วิชิต อ.เมือง จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐ คุณณัฐกานต์ ร่มยอด โทรศัพท์ ๐๙๓-๖๕๙-๘๓๘๓ โทรสาร ๐-๗๖๖๘-๗๒๒๓ reumyod@googlemail.com

- ณ สำนักกรรมฐาน เจติยบรรพต (ภูผาผึ้ง) สาขาวัดมเหยงคณ์ ๘ ต.โพธิ์ไทร อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี ๓๔๓๔๐ วันที่ ๑๕-๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ สัมครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์ โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

- ณ พุทธคยา ต้นพระศรีมหาโพธิ์ สถานที่ตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประเทศอินเดีย วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ - ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ติดต่อสอบถาม สมัครได้ที่ คุณสุปราณี (ตี๋ม) เจริญศรีสมจิตร โทรศัพท์ ๐๘๕-๑๘๑-๕๔๕๘, ๐๘๗-๐๘๗-๕๗๕๖

- ณ สำนักกรรมฐาน ปรมัตถภาวนา (คอยภูโอบ) สาขาวัดมเหยงคณ์ ๒ ต.สะลวง อ.แมริม จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๓๐ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๕-๑๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑-๘ เมษายน ๒๕๕๙ สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์ โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

- ณ บ้านทรงไทย สุขรวยเจริญ ๖๒/๒ หมู่ ๒ ต.หันสัง อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๒๐๐ วันที่ ๒๔-๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สมัครที่ บ้านทรงไทย สุขรวยเจริญ โทรศัพท์ ๐๓๕-๓๘๙-๓๓๑, ๐๘๑-๘๔๗-๒๒๘๘

- **ณ ประเทศสวิสเซอร์แลนด์**

GasthauseRichisau Richisauerstrasse 106
CH-8750 Klontal, Glarus, Switzerland.

วันที่ ๖ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

สมัครที่ คุณดวงใจ โรกัทซ์

โทรศัพท์ ๐๗๖-๔๖๕๘๘๙๑

E-mail : duangjai@bluemail.com

- **ณ วัดปิยธรรมาราม ศูนย์วิปัสสนาเชิงจุฬาลงกรณ์**

ประเทศสวีเดน สาขาวัดมเหยงคณ์ ๑๖

Norrbacksvagen 10 840 73 Bispgrden,
Swenden.

วันที่ ๑๔ - ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

สมัครที่ คุณวรรณี จิระธนเศรษฐ์ แนสมาน

โทรศัพท์ ๐๓๐-๕๕๗๔๒๕๕

E-mail : wannee555@hotmail.com

หรือ คุณสมปอง ไชยเกิด

โทรศัพท์ ๐๗๓-๐๖๒๘๘๙๕

E-mail : sompong72@hotmail.com

- **ณ ประเทศสเปน**

En 183 EL Velerin, Estcozna, Malaga, Espana.

วันที่ ๒๒-๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙

สมัครที่ คุณวนิดา คีอปปิง

โทรศัพท์ ๐๖๓-๔๐๓๕๒๐๒

E-mail : vanidacopping@gmail.com

- **ณ วัดไทยลอสแอนเจลิสรัฐลอสแอนเจลิส
ประเทศสหรัฐอเมริกา**

วันที่ ๑-๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙

สมัครที่ คุณพจมาลย์ อัดตานิช ฝ่ายประชาสัมพันธ์

กลุ่มกรรมฐานลอสแอนเจลิส

โทรศัพท์ ๘๑๘-๗๖๘-๘๘๖๗

E-mail : junvacationbgiz@hotmail.com

- **ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์**

หน่วยงานคุณธรรม และจริยธรรม คณะแพทยศาสตร์

ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ

วันที่ ๒-๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

สมัครที่ ศ.นพ.ดร.กมลพร แก้วพรสวรรค์

โทรศัพท์ ๐๘๑-๔๙๘-๔๒๒๗

- ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์
(เฉพาะบุคลากรของวัด)
ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๓๐๐๐
วันที่ ๑๖ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

- ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์
คณะกรรมการbinไทย
วันที่ ๑ - ๘ กันยายน ๒๕๕๙
สมัครที่ คุณน้ำเพชร ศรีขาว
โทรศัพท์ ๐๙๒-๔๒๐-๙๗๙๗

- ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์
คณะชมรมกัลยาณธรรม (เฉพาะทีมงานชมรม
กัลยาณธรรม)
วันที่ ๙ - ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙
สมัครที่ ชมรมกัลยาณธรรม
โทรศัพท์ ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓

- ณ ศูนย์วิปัสสนาพุทธา เฉลิมพระเกียรติฯ
(ศูนย์ ๒)

อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี

วันที่ ๒๖ กันยายน - ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

สมัครที่ ศูนย์วิปัสสนาพุทธิกสมาคม

แห่งประเทศไทย (ศูนย์ ๑)

ฝ่ายกิจกรรม โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๕-๒๕๒๕

- ณ “สันติภาวนา” สันติบุรี

เลขที่ ๑๒ หมู่ที่ ๓ ถนนหัวคอย-สบเปา ต.เวียงชัย

อ.เวียงชัย จ.เชียงราย ๕๗๒๑๐

วันที่ ๒๒ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙

สมัครที่ คุณศรีจันทร์ บุรีวงษ์

โทรศัพท์ ๐๘๑-๙๔๐-๙๗๕๕

- ณ สำนักกรรมฐาน ท่งหินเทิน สาขาวัดมเหยงคณ์ ๑

ต.ปางสวรรค์ อ.ชุมตาบง จ.นครสวรรค์ ๖๐๑๕๐

วันที่ ๑ - ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์

โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

- ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์
(กรรมฐานชาวศรีลังกา)

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๓๐๐๐

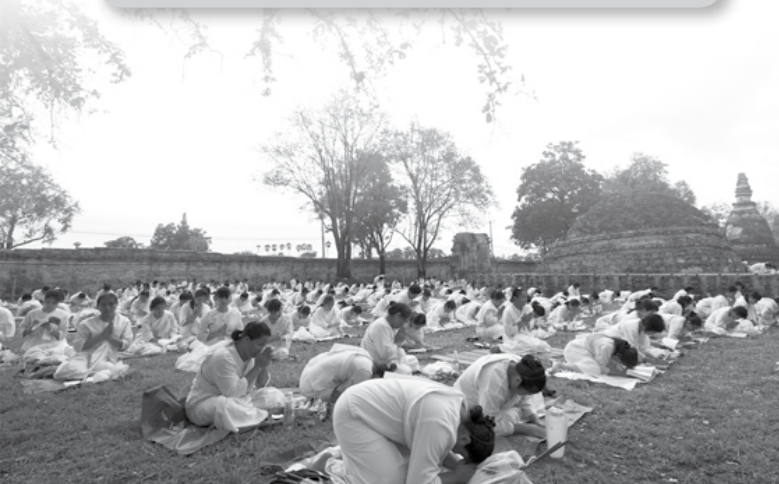
วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

- ณ สำนักกรรมฐาน ภูธารธรรม สาขาวัดมเหยงคณ์ ๑๒
ต.วะตะแบก อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ

วันที่ ๘ - ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙

สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์

โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๘๘

กำหนดการกิจกรรม ปฏิบัติธรรม และงานบุญ ปี ๒๕๕๙

ณ วัดมเหยงคณ์ และสาขา

ที่	กิจกรรม ปฏิบัติธรรม และงานบุญ	วัน เดือน ปี
๑	งานบุญเดือนเกิด	ทุกวันอาทิตย์ ต้นเดือน
๒	อุปสมบทหมู่ พระภิกษุ	ประจำทุกเดือน (เว้นในพรรษา เพราะมีบวช อยู่จำพรรษา ๓ เดือน)
๓	บรรพชาสามเณร ภาคฤดูร้อน	โกนหัว วันที่ ๖ เม.ย. ๕๙ พิธีบวช วันที่ ๙ เม.ย. ๕๙
๔	บวชศีลจารณี-บวชชีน้อย	ลาสิกขา วันที่ ๒๔ เม.ย. ๕๙
๕	ทอดผ้าป่าประจำปี	วันอาทิตย์ที่ ๑๐ เม.ย. ๕๙
๖	อบรมวิปัสสนากรรมฐาน (เฉพาะบุคลากรของวัด)	วันที่ ๑๖-๓๑ ส.ค. ๕๙
๗	ทอดกฐินสามัคคี สำนักฯ ดอยเวียงโฮง (สาขาที่ ๕) อ.เชียงแสน จ.เชียงราย	วันเสาร์ที่ ๒๒ ต.ค. ๕๙

๘	ทอดกรฐินสามัคคี สำนักฯ พระธาตุแสนเมือง (สาขาที่ ๖) อ.เชียงแสน จ.เชียงราย	วันอาทิตย์ที่ ๒๓ ต.ค. ๕๙
๙	ทอดกรฐินสามัคคี สำนักฯ ภูธรรธรรม (สาขาที่ ๑๒) อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ	วันอาทิตย์ที่ ๓๐ ต.ค. ๕๙
๑๐	ทอดกรฐินสามัคคี สำนักฯ หุ่นหินเทิน (สาขาที่ ๑) อ.ชุมตาบง จ.นครสวรรค์	วันเสาร์ที่ ๕ พ.ย. ๕๙
๑๑	ทอดกรฐินสามัคคี วัดมเหยงคณ์	วันอาทิตย์ที่ ๖ พ.ย. ๕๙
๑๒	ทอดกรฐินสามัคคี สำนักฯ ภูผามิ่ง (สาขาที่ ๘) อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี	วันเสาร์ที่ ๑๒ พ.ย. ๕๙
๑๓	ทอดกรฐินสามัคคี สำนักฯ ดอยภูโอบ (สาขาที่ ๒) อ.แมริม จ.เชียงใหม่	วันอาทิตย์ที่ ๑๓ พ.ย. ๕๙
๑๔	งานบุญแทนคุณแผ่นดิน อุทิศแด่บรรพชน	วันเสาร์ที่ ๓ ธ.ค. ๕๙
๑๕	ทอดผ้าป่าสามัคคี ปีใหม่	วันอาทิตย์ที่ ๑ ม.ค. ๖๐

แผนที่ วัดมเหยงคณ์

วัดมเหยงคณ์

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

โทรศัพท์ : ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

โทรสาร : ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓, ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๕

www.mahaeyong.org, www.watmaheeyong.org

e-mail : watmaheeyong@gmail.com

ขอเชิญฟังรายการธรรมสุปฏิปันโน
เสียงธรรมจากวัดมเหยงคณ์
ปรารภธรรมโดย
พระภาวนาชมคุณ วิ. (สุรศักดิ์ เขมรสี)
ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๐๑ มินบุรี
คลื่น ๙๔๕ ระบบ AM ทุกวัน
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา ๐๔.๐๐-๐๕.๐๐ น.
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา ๐๖.๐๐-๐๖.๓๐ น.

หากประสงค์จะทำบุญสนับสนุนการให้ธรรมเป็นทาน
ขอเชิญท่านอุปถัมภ์รายการได้ตามกำลังศรัทธา
โดยส่งเป็นธนาณัติ/ตัวแลกเงิน/เช็คขีดคร่อม
ในนามของวัดมเหยงคณ์
หรือโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ
สาขาตลาดเจ้าพรหม ประเภทสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี วัดมเหยงคณ์
บัญชีเลขที่ ๔๓๘-๐-๖๑๖๖๓๐

กิจกรรมปฏิบัติธรรมของวัดมเหยงคณ์

๑. จัดอบรมวิปัสสนากรรมฐาน รุ่นระยะเวลา ๙ วัน เป็นประจำทุกๆ เดือน ทั้งบรรพชิต และคฤหัสถ์ รุ่นละ ๘๐ ท่าน
๒. จัดอบรมปฏิบัติธรรม บวชเนกขัมมภavana ในวันสำคัญชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และวันประเพณีไทย ปีละ ๘ ครั้ง
๓. บวชถือศีล ปฏิบัติธรรม เป็นประจำทุกวัน
๔. อุปสมบทหมู่ เพื่ออบรมวิปัสสนากรรมฐาน ทุกเดือน
๕. บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน
บวชศีลจาริณี-ชีน้อย
๖. อบรมปฏิบัติธรรมพิเศษ ให้กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ขอเข้าอบรมเป็นคณะ
๗. เผยแผ่ธรรมทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ ซีดี อินเทอร์เน็ต www.mahaeyong.org และ www.watmaheyong.org

วัดมเหยงคณ์เพิ่มช่องทาง
การรับข่าวสารและกิจกรรม

ผ่าน Application Mahaeyong

ใน iPhone - iPad ได้แล้ว
เพียงพิมพ์คำว่า
mahaeyong ใน App Store
แล้วกดโหลด ฟรี
และพร้อมเปิดโอกาสให้
พุทธศาสนิกชนทุกท่าน
ได้รับฟังธรรมบรรยาย
และนำปฏิบัติกรรมฐานได้แล้ววันนี้

วัดมเหยงคณ์เพิ่มช่องทาง การรับข่าวสารและกิจกรรม

อีกหนึ่งช่องทาง ผ่านไอทูนแอ็พส์
หากสนใจให้เข้าไปที่
ลิงค์ตรงของหน้าเพจที่ iTunes คือ
[https://itunes.apple.com/th/artist/
watmaheyong/id692813656?mt=2](https://itunes.apple.com/th/artist/watmaheyong/id692813656?mt=2)
Connecting to the iTunes Store.
itunes.apple.com
Connecting to the iTunes Store.

หรืออีกทางเลือกที่ง่ายกว่าคือ
พิมพ์ค้นหาชื่อ วัดมเหยงคณ์,
พระภาวนาชมคุณ วิ. , สุรศักดิ์ เขมรังสี
คำใดคำหนึ่ง ในช่อง search
(อยู่มุมบนขวาของหน้า iTunes Store)

© 2013. www-watmakelibrary.org

ขอเชิญร่วมสร้าง อุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์ มหาวิหาร วัดมเหยงคณ์

ความสำคัญ

อุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์มหาวิหาร วัดมเหยงคณ์ นอกจากจักเป็นพุทธศาสนสถานประกอบสังฆกรรม ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และพระพุทธรูปล้ำค่าควรแก่การสักการะสูงสุดแล้ว ยังจะเป็นการสืบสานเอกลักษณ์ภูมิปัญญาที่เป็นเลิศอันเป็นมรดกที่ทรงคุณค่า ซึ่งมีความงามวิจิตรแห่งสถาปัตยกรรมไทยสมัยอยุธยาให้ฟื้นคืนกลับมา เพื่ออนุชนคนรุ่นหลังได้ศึกษาและร่วมภาคภูมิใจ ในความเป็นไทยที่มีศิลปวัฒนธรรมล้ำเลิศ (อริยธรรม) บังเกิดพลังศรัทธาเห็นยวน่าหล่อหลอมดวงจิตน้ำใจ ให้เกิดความรัก ความสามัคคี ของชนในชาติ ยังความสงบ ร่มเย็น เป็นสุข เจริญรุ่งเรือง สืบไป

ขอเชิญบริจาค
โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารชื่อบัญชี
“สร้างอุโบสถวัดมเหยงคณ์”

๑. ธนาคารกสิกรไทย สาขาถนนโรจนะ
เลขที่บัญชี ๔๕๒-๒๖๒-๖๓๘๘
๒. ธนาคารกรุงไทย สาขาตลาดหัวรอ
เลขที่บัญชี ๒๖๕-๐๑๖-๖๑๑๘
๓. ธนาคารกรุงเทพ สาขาตลาดเจ้าพรหม
เลขที่บัญชี ๔๓๘-๐๕๐-๘๓๒๑
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาอยุธยา
เลขที่บัญชี ๕๓๕-๔๒๓-๘๓๘๕
๕. ธนาคารออมสิน สาขาคลองสวนพลู
เลขที่บัญชี ๐๒๐๐-๓๕๖๘-๐๕๒๘

ปฏิทิน 2559 • 2016 Calendar

มกราคม

January

กุมภาพันธ์

February

มีนาคม

March

เมษายน

April

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

3 4 5 6 7 8 9

1 2 3 4 5 6

1 2 3 4 5

3 4 5 6 7 8 9

10 11 12 13 14 15 16

7 8 9 10 11 12 13

6 7 8 9 10 11 12

10 11 12 13 14 15 16

17 18 19 20 21 22 23

14 15 16 17 18 19 20

13 14 15 16 17 18 19

17 18 19 20 21 22 23

24 25 26 27 28 29 30

21 22 23 24 25 26 27

20 21 22 23 24 25 26

24 25 26 27 28 29 30

31

28 29

27 28 29 30 31

24 25 26 27 28 29 30

พฤษภาคม

May

มิถุนายน

June

กรกฎาคม

July

สิงหาคม

August

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

1 2 3 4 5 6 7

1 2 3 4

1 2

1 2 3 4 5 6

8 9 10 11 12 13 14

5 6 7 8 9 10 11

3 4 5 6 7 8 9

7 8 9 10 11 12 13

15 16 17 18 19 20 21

12 13 14 15 16 17 18

10 11 12 13 14 15 16

14 15 16 17 18 19 20

22 23 24 25 26 27 28

19 20 21 22 23 24 25

17 18 19 20 21 22 23

21 22 23 24 25 26 27

29 30 31

26 27 28 29 30

24 25 26 27 28 29 30

28 29 30 31

กันยายน

September

ตุลาคม

October

พฤศจิกายน

November

ธันวาคม

December

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

ธ 1
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat

1 2 3

2 3 4 5 6 7 8

1 2 3 4 5

4 5 6 7 8 9 10

4 5 6 7 8 9 10

9 10 11 12 13 14 15

6 7 8 9 10 11 12

11 12 13 14 15 16 17

11 12 13 14 15 16 17

16 17 18 19 20 21 22

13 14 15 16 17 18 19

18 19 20 21 22 23 24

18 19 20 21 22 23 24

23 24 25 26 27 28 29

20 21 22 23 24 25 26

18 19 20 21 22 23 24

25 26 27 28 29 30

30 31

27 28 29 30

25 26 27 28 29 30 31

“เราเจริญสติระลึก rūp-นามให้เป็นปรกติ
ให้เท่าทัน ให้ได้ปัจจุบันเรื่อยๆ ไป
วางใจเป็นกลาง
ไม่ตกไปในข้างยินดียินร้าย
มันก็จะเกิดญาณ เกิดปัญญาขึ้นเอง”

www.mahaeyong.org

www.watmaheyong.org

e-mail : watmahaeyong@gmail.com